

עפ"ג 11196/02/15 - אדריאן לאונל פרננדז נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני כבוד השופט רפי כרמל, אב"ד
כבוד השופט כרמי מוסק
כבוד השופטת שירלי רנר עפ"ג 11196-02-15

המערער
אדריאן לאונל פרננדז
ע"י ב"כ עוה"ד ירון ברזילי
נגד
מדינת ישראל
משיבה
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט י' מינטקביץ'), בת"פ 44263-05-14, מיום 31/12/14.

1. המערער הורשע על פי הודאתו בשלושים ואחת עבירות של קשירת קשר לפשע, שלושים ואחת עבירות זיוף, שלושים עבירות גניבה ושלושים עבירות הונאה בנסיבות מחמירות לפי חוק כרטיסי חיוב. על פי החלק הכללי של כתב האישום המתוקן בנסיבותיו הודה המערער, הגיע המערער, תושב ארגנטינה, לישראל, ביום 22/4/14, ביחד עם שותף נוסף. המערער קשר קשר עם השותף ועם אדם אחר שזהותו אינה ידועה, לביצועו של פשע הונאה בכרטיסי חיוב בנסיבות מחמירות לשם גניבת כספים. במסגרת זו, בימים 22/4/14, ו- 23/4/14 הציבו השותפים מתקן העתקה ואיתור מידע דיגיטלי במכשיר כספומט בסניף בנק לאומי בירושלים. למחרת נעשה מעשה דומה במכשיר כספומט בסניף בנק יהב בעיר ירושלים. המערער סייע לאחרים בהצבה האמורה של המכשירים. לאחר מספר ימים פורקו מכשירי הזיוף והמערער ואחרים זייפו כרטיסי חיוב באופן שהעתיקו והטביעו על גבי כרטיסי פלסטיק שונים בעלי פס דיגיטלי את פרטי כרטיסי החיוב שהועברו בשפתי הכספומטים בשני סניפי הבנק האמורים והפרטים נקלטו במתקנים. כן הדביקו על כל אחד מהכרטיסים את המספר הסודי, כפי שהקלדתם אותה באמצעות מכשיר הזיוף. לאחר מכן, ביום 28/4/14, ביצעו המערער ושותפיו משיכות כספים וניסיונות למשיכות כספים במכשירי כספומט שונים המפוזרים בירושלים. בסה"כ בוצעו משיכות בסך כולל של ₪ 59,700, וניסיונות משיכה בסכום דומה. בכתב האישום המתוקן שלושים ואחד אישומים, שלושים מתוכם מייחסים למערער עבירות של גניבה, זיוף, קשירת קשר והונאה בנסיבות מחמירות, ובכל אחד מהם

מתואר אירוע בו נעשה שימוש בכרטיס אשראי מזויף, לצורך הוצאת כסף מכספומט מבנק באזור בירושלים. בחלק מהמקרים עלה ביד המערער ושותפיו למשך סכום כסף, גם אם לא סכום הכסף שניסו למשך מלכתחילה, ובחלק מהמקרים לא נמשכו סכומי כסף. האישום השלושים ואחד בו הורשע המערער, מייחס לו עבירות של קשירת קשר לפשע וזיוף בנסיבות מחמירות.

3. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה של שנתיים וחצי, מאסר מותנה, קנס בסך 20,000 ₪ או ארבעה חודשי מאסר תמורתו ופיצוי למתלוננים בסכום כולל של 59,700 ₪. הערעור מכון כנגד רכיב המאסר והפיצוי למתלוננים.

4. לטענת המערער, בין היתר, לא ניתן לקבוע כי העבירות מגלות תחום רב. אמנם מדובר בכנופיה מתוככמת ומצוידת היטב, אולם המערער נתפס לבדו, שותפיו מעולם לא נתפסו והמערער אינו עבריין מתוככם ומצויד היטב, שכן ברשותו נתפסו אך כרטיסי חיוב מזויפים וכסף, ולא נתפסו מכשירי העתקה וזיוף. נטען כי חלקו של המערער הנו קטן, הוא הורשע כמסייע, ולכך יש השלכה על עונשו. עוד נטען כי מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי בית משפט השלום, שנע בין שנה וחצי מאסר בפועל עד ארבע שנות מאסר בפועל, אינו המתחם ההולם, אלא הרף התחתון שבו אמור להימצא על שישה חודשי מאסר. באה הפנייה למקרים אחרים שעסקו בזיוף ושימוש בכרטיסי אשראי ונטען כי באותם מקרים, חמורים לא פחות, הוטלו עונשים קלים יותר. באשר לנסיבותיו האישיות של המערער הודגש כי מדובר בתושב זר, איש צעיר נטול הרשעות, נולד לו בן אותו טרם ראה, אמו על ערש דווי. מכל אלה יש להסתפק בתקופת מעצרו (הנאשם עצור מאז אפריל 2014), ולבטל את הפיצוי. באשר לפיצוי נטען כי המתלוננים פוצו על ידי חברות הביטוח, ופיצוי, בהתאם לגזר הדין, משמעותו כפל פיצוי.

5. דין הערעור להידחות. ראשית יש להבהיר כי המערער הורשע בעבירות המפורטות לעיל, כמבצע עיקרי. עניין הסיוע נזכר בחלק הכללי בכתב האישום המתוקן, וכל שנאמר בו הנו כי בשתי פעולות ההצבה של מתקן ההעתקה שהוצב על ידי המערער ושותפיו, חלקו של המערער במעשים אלה, של הצבת המתקנים, מסתכם בסיוע. לא כן הדבר בעבירות בהן הורשע ואשר פורטו לעיל. באשר לטענה כי מדובר בכפל פיצוי: בית משפט שלום נתן דעתו לכך וקבע בגזר דינו כי על המאשימה להגיש הודעה בה תפרט מי נשא בנזקי העבירות, ובהתאם תינתן החלטה (באשר לזהות המפוצה). לגופם של דברים, מדובר במי שהגיע ארצה על מנת לבצע עבירות מתוככמות, המצריכות ידע שבאפשרותו ניתן להתגבר על מכשירי הכספומט ולהעתיק את כל המידע הדיגיטאלי שעה שמבוצעת משיכה כספית על ידי לקוח תמים, כולל הקוד הסודי. המערער החל במעשיו בו ביום שהגיע ארצה, וקשה לקבל את טענתו לפיה הגיע לארץ על מנת לבקר בווייה-דלרוזה, כפי שאמר בבית משפט השלום. המערער פעל באינטנסיביות, שאב נתונים רבים אודות חשבונות בנק רבים, ולאחר מכן משך וניסה למשך סכומי כסף גבוהים. אם נפלה טעות במתחם העונש שנקבע על ידי בית משפט השלום הנה בכך שהרף העליון נקבע במקום נמוך מהמקום הראוי. מה עוד, שלא ניתן לשלול את הדעה שכל אישום בפני עצמו מהווה אירוע נפרד המחייב מתחם עונש בפני עצמו. מכל מקום, עונשו של המערער, נוכח נסיבות האירועים ואף בהתחשב בגילו הצעיר ובהנחה שעברו נקי, הנו עונש קל, ואולי אפילו קל מידי.

לפיכך הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ט אדר תשע"ה, 10 מרץ 2015, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט